

dette er dog aabenbart en overordentlig stor Mangel ved denne Lov. — Det er, endvidere allerede blevet fremhævet, hvor aldeles umuligt det vil være at vedtage § 5, som den nu er affattet. De ulykkelige Mæglere vilde jo der- efter komme til at høde for, hvad andre Folk modtage og aflevere af Papirer, blot for at have skrevet en Slutteddel. Følgen deraf vilde blive, at Mægleren maatte være tilstede som en Slags Notarius publicus for at attestere de modtagne og afleverede Papirers behørig Stempling; men dette kan dog aldrig være Me- ningen. Naar det i Motiverne s. Ex. hedder, at man for at skaffe fremmede Obligationer bedre Indgang her i Landet har fastsat, „at Renterne, saavel som i sin Tid Capitalen, skulde betales paa visse, bestemt angivne Steder heri Landet“, saa seer det ud, som om de fremmede Obligationer havde søgt her til Landet for at tilvende sig vore Penge, hvorimod det jo lige- saa godt kan være, at vi have søgt de fremmede Obligationer, fordi de ere bedre end vore egne. Derhos er en saadan Stempelafgift i mange Tilfælde uden videre Betydning for det tilsig- tede Formaaels Opnaaelse. Naar der er fore- slaet en Stempelafgift af $\frac{1}{6}$ pCt., kan det virkelig ikke være vansteligst for et Papir, hvis Værdi er nærved 100 Rd., at bære denne Afgift, medens det vil være temmelig byrdefuldt for mange andre af de Papirer, som komme hertil. Jeg skal s. Ex. anføre, at $\frac{1}{6}$ pCt. af en norsk Obligation er en meget lav Afgift, medens s. Ex. $\frac{1}{6}$ pCt. af en græsk er temmelig betydelig, da man maa indrømme, at det ikke vil være muligt at gaae efter Andet end det nominelle Beløb. Lad os tage de 3-pCt.s itali- enske Obligationer; der vil denne Afgift ikke blive langt fra $\frac{5}{12}$ pCt. Derfor kan man ikke, som anført i Motiverne, sige, at den derved fremkomne Forskjel er af ringe Betydning; thi det er af stor Betydning, om Afgiften er $\frac{5}{12}$ eller $\frac{1}{6}$ pCt. Jeg formoder isvrigt, at det er en af de Love, ved hvilke den ærede Finants- minister har forbeholdt sig Frihed til at stille Endringsforslag; jeg veed ikke, om jeg tør an- tage, at han vil gaae saavidt, at han vil stille Endringsforslag, til at Lovudkastet ikke vedtages, men jeg vil dog antage, at han vil stille saa

væsentlige Endringer, at der ikke bliver Meget tilbage af Loven. Jeg vil ikke nu udtale mig videre om det Spørgsmaal, hvorvidt det i det Hele taget er rigtigt at gaae til at erholde en sliq Indtægt, men jeg paastaer vedblivende, at det er urigtigt at give en saadan Skattelov for Diebliffet, før vi som sagt komme ind paa en rolig Overveielse af, hvad der i det Hele skal skaffes tilstede; og det glæder mig at høre, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valg- kreds (Wille) atter har bragt frem, hvad der aldrig kan siges tidt nok, at vi ikke maae und- lade at gjøre saadanne Indskrænkninger, at vi kunne være istand til uden altfor store Paalæg at bære de Byrder, der komme til at hvile paa os. Før vi see, hvilke store Besparelser Regje- ringen har ifinde, troer jeg heller ikke, det er rigtigt at hde denne yderligere Midler. Jeg veed ikke, hvorvidt det ærede Medlem selv har tænkt over, at Loven ikke skulde gaae videre; men da dette vilde være en usædvanlig For- holdsregel, antager jeg med det ærede Medlem for Odense Amt (Fallefen), at vi skulle sende Sagen i et stille Udvalg, hvor den da kunde sove, indtil vi i sin Tid atter kunne faae med den at gjøre.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavn kom med en Udtalelse, som jeg ikke kan Andet end tiltræde, at det nemlig vilde være langt rig- tigere og lettere for Samfundet i det Hele, om Finantsministeriet kom med et Forslag til en Lov om at give Rentefoden fri; jeg skal gjøre opmærksom paa, at der formeentlig ved dette Lovudkast ikke vil indkomme Saameget i Stats- kassen, som der nu indkommer ved at skrive Bevillinger til at tage en høiere Rente end 4 pCt. Denne Skat af 2 Rd. for hver Be- villing burde virkelig opgives, og jeg haaber, at den ærede Finantsminister ikke vil undlade saa snart som muligt at skaffe Frihed i Rente- omsætningen. Det er fuldkommen illusorisk, naar man indbilder sig, at man ved Lov kan binde Rentefoden til 4 pCt.; der er alle mu- lige Tegn til, at Renten vil gaae høiere, og ingen Kunst, ingen Lovgivning kan holde den nede til en lovbestemt Taxt. Man kunde lige- saa gjerne forsøge paa at foreskrive, at en Tønde Rug eller Byg ikke maatte overstige en vis Priis; det vilde være akkurat ligesaa for-